

salg af maskiner foretaget i boperioden må anses for en del af den løbende indkomst og skal dermed indtægtsføres af den efterlevende ægtefælle.

Med hensyn til periodisering af renter af den efterlevende ægtefælles aktiver, der udloddes til andre, bemærkes, at disse skal periodiseres på samme måde som renter af afdødes aktiver. Udlokningsmodtagerens skattemæssige stilling er uafhængig af, om det aktiv, vedkommende har modtaget, hidrører fra afdøde eller fra den efterlevende ægtefælle. § 35, stk. 1, 2. pkt., finder derfor tilsvarende anvendelse, når aktivet hidrører fra den efterlevende ægtefælle, ligesom det fremgår af § 42, stk. 2, 2. pkt., at den efterlevende ægtefælle beskattes af renterne indtil udlodningstidspunktet. Yderligere præciseringer i lovtæksten findes ikke fornødne.

Ad opgørelse af indkomsten hidrørende fra den ene ægtefælles aktiver, der benyttes i den anden ægtefælles virksomhed.

Landbrugets Rådgivningscenter foreslår på baggrund af et eksempel, hvor M driver en virksomhed omfattende to ejendomme, hvoraf den ene ejes af M og den anden af M og H i sameje, at der indføres en slags lejebetaling vedrørende aktiver, der ejes af den ene ægtefælle, men benyttes i den anden ægtefælles virksomhed.

Skatteministeriet er enig i beskrivelsen af, hvad der sker i tilfælde af M's død. Da de skiftemæssige delingsregler har afgørende betydning for beskattningen, og da spørgsmålet om eventuel tilsidesættelse af de formelle hæftelsesregler er et bodelingsmæssigt spørgsmål, afstår Skatteministeriet fra at kommentere dette.

Med hensyn til opgørelsen af indkomsten bemærkes, at i henhold til forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og konkursloven, L 92, skal overskud af erhvervsvirksomhed i hele det indkomstår, hvor dødsfaldet sker, beskattes hos den ægtefælle, der ejer virksomheden. Hvis begge ægtefæller ejer en ideel andel af virksomheden, må der foretages en fordeling af virksomhedens resultat i forhold til ejerandelen.

Hvis ægtefællerne – som i det opstillede eksempel – ikke ejer en ideel andel af virksomheden og det kun er enkelte af virksomhedens aktiver, som begge ægtefæller ejer, må fordelingen af virksomhedens resultat mellem boet

og den efterlevende ægtefælle foretages på grundlag af et skøn. Hvis kun en ubetydelig del af virksomhedens aktiver ejes af begge ægtefæller, kan der bortses herfra.

Eksemplet ses imidlertid ikke at illustrere et behov for en særlig lejebetalingsregel, og det i eksemplet påpegede problem kan ikke i alle tilfælde løses ved at inddrage alle fællesejendomme i boet, idet problemet fortsat vil eksistere, for så vidt angår ejendomme, der er i lige sameje mellem ægtefællernes respektive fuldstændige sørejer.

Ad § 6, boets skattepligt:

Landbrugets Rådgivningscenter finder det urimeligt, at boets skattemæssige status kan afhænge af, om boets aktiver udloddes eller sælges til anden side.

Det bemærkes hertil, at aktiver, der er acontoudloddet, indgår i boopgørelsen. De adskiller sig alene fra de aktiver, der er i behold på skæringsdagen, derved at de indgår i boopgørelsen med de værdier, de havde på acontoudlokningsdagen, og ikke med værdierne på skæringsdagen.

Det nævnes i eksemplet, at et skattefritaget bo kan gøre sig skattepligtigt ved i boperioden at anskaffe et større aktiv. Dette er rent teoretisk korrekt, men en anskaffelse af et så betydeligt aktiv i boperioden og den reelle påbegyndelse af en ny erhvervs-mæssig virksomhed i boperioden falder klart uden for de formål, der skal varetages ved en bobehandling, og det kan således ikke forventes, at en bobestyrer ville foreslå eller medvirke til noget sådant.

Landbrugsorganisationerne finder, at boets skattepligt så vidt muligt bør afgøres, inden bobehandlingen påbegyndes eller tidligt under bobehandlingen.

Hertil bemærkes, at formueopgørelsen ultimo året før dødsåret efter Skatteministeriets opfattelse ikke er tjenlig som grundlag for en fastlæggelse af boets skattemæssige status. Det skyldes ikke afskaffelsen af formueskatten som sådan, idet der fortsat vil blive indberettet en række formueoplysninger til skattemyndighederne. Det afgørende er, at der ikke foretages indberetninger om en række af de formuegoder, som efter gældende ret indgår og efter skatteministeriets opfattelse fortsat bør indgå i boopgørelsen både med henblik på boafgiftsberegningen og med henblik på skattemæssig status. Som eksempler herpå kan nævnes bil,